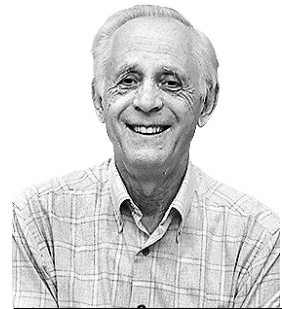

Faro

La plumilla

Assange, el hombre excesivo

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilabert

Quizá sea un exceso llamarle héroe, pero también llamarle traidor. Todo es excesivo en el australiano Julian Assange.

Pruebas de ello: a los 14 años había vivido en 27 lugares y fue llevado a 37 escuelas; luego se matriculó en seis universidades y no acabó ninguna carrera. Autodidacta inteligente le apasionó la informática y su fama le vino cuando fundó WikiLeaks y, con ayuda del soldado Manning, analista del Pentágono, difundió cientos de miles de documentos secretos, que revelaron la hipocresía o los abusos de varios gobiernos.

El nómada que nunca tuvo casa propia, pasó sus últimos siete años como ermitaño en una habitación de embajada. Ahora se enfrenta a la justicia, aunque tiene unos cien abogados (Garzón entre ellos), otro dato excesivo.

Sol Ric Ara també a la Plaça de la Font, 31 TAPAS GOURMETS MARISC FRESC ELS MILLORS VINS
 ALTA TAVERNA Més informació i Reserves: 977 895 704

Menú executiu (de dilluns a divendres) 17,00€
 Menú gastronòmic (tots els dies migdia i nit) 31,00€
 Més informació i Reserves: 977 232 032 - www.restaurantesolric.es

La mirada des de Barcelona

Disparar al pianista. Fer culpables de les derives polítiques dels mitjans públics els professionals que hi treballen, s'ha convertit en una pràctica habitual dels partits polítics de dreta i esquerra

PER JOSEP MARIA MARTÍ
 @diaridetarragona

ELS ATACS DE LA SENYORA ARRIMADAS I EL FUTUR DE LA RÀDIO I TELEVISIÓ PÚBLICA

Periodista

Josep M. Martí (Reus, 1950) és periodista i professor de la UAB. Ha treballat tota la seva vida professional a la ràdio i ha tingut diferents càrrecs a la Cadena SER.

Aquesta setmana, aprofitant que presentava el seu darrer llibre a Reus, vaig tenir ocasió de fer-la petar amb la Gemma Nierga. Ens coneixem des que ella era alumna meua i compartim moltes experiències comunes i molts punts de vista sobre la professió i la vida. Feia temps que no xerràvem i no cal dir que el primer tema que va obrir la nostra conversa fou el dels magnífics resultats que havia obtingut la ràdio catalana en el darrer Estudi General de Mitjans; les dades només feien que confirmar la potència d'aquest mitjà i el seu arrelament entre la societat catalana.

Destacarem, com era obvi, la gran pujada de Catalunya Ràdio; un augment que feia temps que s'anunciava i que tot fa preveure que en un futur proper hi haurà un frec a frec amb RAC 1 pel lideratge. Ambdós vam recordar que només feia unes setmanes el director de les emissores de la Corporació, Saül Gordillo, havia estat acusat al Parlament de dirigir una ràdio que anava cap avall des que ell manava. L'autor de les crítiques era un indocumentat diputat socialista del qual no recordo ara el nom qui, com d'altres, es va creure amb el dret de fer falses crítiques als directors de la Corpo no pas per raons professionals, sinó polítiques.

L'endemà escoltava per la ràdio la crònica de la darrera falta de respecte que la senyora Inés Arrimadas va tenir vers la Lúcia Here-

dia i pel mitjà per al qual treballa, TV3. Li va voler donar una puntada de peu al Govern de la Generalitat a l'esquena de la periodista. Disparar al pianista és molt més fàcil.

Per culpables de les derives polítiques dels mitjans públics als professionals que hi treballen, s'ha convertit en una pràctica habitual dels partits polítics de dreta i esquerra; aquesta manera d'encarar el problema té com a primer objectiu el d'acoquinar-los i després, acusar de manipulació el govern de torn.

El problema no és d'ara, ve de lluny. Els mitjans audiovisuals públics nasqueren a l'Europa de la segona meitat del segle passat. Seguint les petjades de l'ideari de la BBC, pretenien arribar a tota la població sense distincions de classe, d'ideologia o de nivell cultural. No estaven controlats pels governs, sinó per consells integrats per persones i professionals rellevants en diferents àmbits. Volien convertir-se en una eina de cohesió social i de salvaguarda cultural enfront del mercantilisme dels mitjans comercials que començaven a aparèixer.

A Espanya, les actuals ràdios i televisions públiques estatals venen d'un altre món: tenen les seves arrels en la dictadura franquista i són hereves del model establert en la transició, que les va reformar però que no va alterar l'essència ni del seu control ni del seu finançament. El sistema audiovisual autonòmic i fins i tot el local pateixen del mateix pecat original.

Durant més de quaranta anys, els partits de tot l'espectre polític quan arriben al govern fan sempre el mateix: controlar de manera directa els mitjans públics, posar-hi al capdavant professionals addictes que no passen cap concurs de mèrits i als qui l'únic que se'ls demana és que siguin obedients amb les línies d'actuació que ells mateixos els marquen.

És curiós, a ningú els preocupa si les empreses públiques audiovisuals estan ben gestionades econòmicament, si cal reestructurar-les i adaptar-les als nous canvis d'escenari del món de la comunicació... Això tant els fa, però no contents de permetre la ineficiència, s'escarrassen en torpedinar qualsevol reforma consensuada que mena a instaurar un govern eficient i lliure; poso com a exemples del que dic la que va intentar dur a terme el govern Zapatero en l'àmbit d'Espanya i el tripartit en el de Catalunya.

El Sr. Sánchez, president del Govern, diu que abans de participar en el debat de TVE1, prefereix anar al d'una televisió privada. Està clar que la pública l'importa un rave i més quan la presidenta que ell mateix va posar, la Rosa María Mateo (dona havia de ser!), els ha sortit fallada, ja que ha demostrat tenir criteri, autoritat i independència.

En acabar la conversa amb la Gemma Nierga, ambdós expressarem el desig que un dia el sistema audiovisual públic de casa nostra aconseguís ser homologable als d'arreu d'Europa. Ens mirarem a la cara. Férem un somriure.

1.1523

Ja som aquí :-)

Passa el teu mòbil a Fibracat* i escull:
 El primer mes gratis 3 mesos amb el doble de GB

*Oferta exclusiva per a altes a la nova Fibracat Store de Reus C/ Monterols, 27, Reus

FIBRACAT
 fibracat.cat • trucar al 1711